

מאימתי פרק ראשון ברכות

תרגום שמפרש לפעמים • כי כמו שהתרגום מפרש לע"ה כך הם מבינים מתוך הלע"ז • ולא נהירא שהרי התרגום מפרש כמה שאין ללמוד מן העברי כדאשכחן *בכמה דוכתי דלמר רב יוסף (מגילה ד'ג') אלמלא תרגומא דהאי קרא לא ידענא מאי קאמר ע"כ אין לומר בשום לשון פעם שלישית כי אם בשלשון תרגום:

ואפילו *עשרות ודיבון וכו' • פי' רש"י אפי' עשרות ודיבון שאין בו תרגום • וקשה אמאי נקט עשרות

ודיבון שיש לו מ"מ תרגום ירושלמי • היה לו לומר ראוהו ושמעוהו אופקוקא

אחרינא שאין בו תרגום כלל • ויש לומר משום הכי נקט עשרות ודיבון אע"ג

שאין בו תרגום ידוע אלא תרגום ירושלמי ולריך לקרות ג' פעמים

העברי מ"מ יותר טוב לקרות פעם שלישית בתרגום: **באילו** מתענה

תשיעי ועשירי • ה"פ אם נלשוה להענות יוס ט' • והקשה רבינו

שמואל ב"ר אהרן מיבביל מאי קשיא ליה והאכתיב בראשון בארבעה עשר

יוס לחדש בערב תאכלו מלות (שמות יב) ואחרי ערב ערב של ט"ו הכא נמי

נימא מאי ערב ערב של עשירי ויש לומר דקאמי הסם דכתיב תאכלו לבסוף

דמשמע הכי בראשון ב"ד בלילה תאכלו מלות • אלא הכא כתיב ועניתם

קודם בערב דמשמע ועניתם מיד ביום התשיעי: **וישרים** פרשיותיו עם

הצבור • נראה דכל השבוע מכיון דמתחילין לקרות הפרשה דהיינו

ממנחת שבת ואילך עד שבת הבאה נקראת עם הצבור ואע"ג דלענין גיטין

לא נקרא קמי שבת אלא מרביעי ואילך (בפסחים ד' קו) • [*ומן השלמה יס']

במדרש (פ' ג' דברים לז) רבינו הקדוש לבניו בשעה שנפטר שלא תאכלו לחם

בשבת עד שתגמרו כל הפרשה משמע דקודם אכילה לריך להשלימה • ומיהו

אם השלימה לאחר אכילה שפיר דמי • מ"מ מלוא מן המזבח קודם אכילה:

א לעולם ליליא הוא • תימא אם כן לימא רבותא שפעמים יש אדם

קורא לאחר שיעלה עמוד השחר שני פעמים ויולא בו משום שחרית ומשום

ערבית • וי"ל דהכי קאמר לעולם לילא הוא בשאר מלות דבעינן צה

יוס כמו תפילין וליילא • אבל גבי ק"ש לא הוילא ואיכא אינשי דקיימי בזהאי

שעתא לאו זמן שקיבה הוא • והאי דנקט לאחר שיעלה עמוד השחר לאו

דוקא מיד הוא דלא לריך להמתין לכל הפחות שיעורא דמתניתין (לקמן

ט:) עד שיכיר בין תכלת *לכרתי: (שולח)

הוא והא דקרי ליה יום דאיכא אינשי דקיימי בזהאי שעתא אמר רב אחא בר תנינא אמר רבי יהושע בן לוי

הלכה כרבי שמעון בן יוחי איכא דמתני להא דרב אחא בר תנינא אהא דתניא רבי שמעון בן יוחי אומר משום

ר' עקיבא *פעמים שאדם קורא קרית שמע שתי פעמים ביום אחת קודם הנגף החמה ויציא בהן ידי חובתו אחת של יום ואחת של לילה אלמא אלמא ליליא הוא

אלמא קודם הנגף החמה ימא הוא והדר תני יוצא בהן ידי חובתו אחת של יום ואחת של לילה אלמא ליליא הוא

אלמא קודם הנגף החמה ימא הוא והדר תני יוצא בהן ידי חובתו אחת של יום ואחת של לילה אלמא ליליא הוא

ואפי' עשרות ודיבון • שאין בו תרגום: מעלה עליו הכתוב כו' • והכי קאמר קרא הכינו עלמכם בתשעה לחדש לענוי המחרת והרי הוא בעיני כענוי היום: **לאקדומינהו** • לסדר כל הפרשיות בשבת אחת או בשתי שבתות: **עד שיספוט אם הורידין** • כדי שלא כל הדם ולא אמר תורה אור • כן אלא בעוף הוילא וזולתו כולו כאלה:

ואפילו *עשרות ודיבון שכל המשלים פרישיותיו עם הצבור מאריכין לו ימיו ושנותיו

רב ביבי בראביי סבר לאשלומינהו לפרשייתא *דכולא שתא במעלי יומא דכפורי *תנא ליה

דזיא בר רב מרפתי כתיב *ועניתם אתיהיכל נפשתיכם בחשעה לחדש בערב וכי בתשעה

מתענין והלא בעשרה מתענין אלא לומר לך כל האוכל ושותה בתשיעי מעלה עליו הכתוב

כאילו מתענה תשיעי ועשירי • סבר לאקדומינהו אמר ליה ההוא סבא תנינא ובלבד שלא יקדים

ושלא יאחר כדאמר להו ר' יהושע בן לוי לבניה אשלימו פרישיותייכו עם הצבור שנים

מקרא ואחר תרגום *וזהו הורידין כרבי יהודה דתנן *רבי יהודה אומר עד שישחוט את

הורידין וזהו בוקן ששכח תלמודו מחמת אונס דאמרינן *לוחות ושברי לוחות מונחת

בארון אמר להו רבא לבניה כשאתם חותכין בשר אל תחתבו על גב היד איכא דאמרי משום

סבנה ואיכא דאמרי משום קלקול סעודה ואל תשבו על מטת ארמית ואל תעברו אחורי בית

הכנסת בשעה שהצבור מתפללין • *ואל תשבו על מטת ארמית • איכא דאמרי לא תגנו בלא

ק"ש ואיכא דאמרי דלא תנסבו גיורתא וא"ד ארמית ממש ומשום מעשה דרב פפא *דרב פפא אול לגבי ארמית הוציאה לו

מטה אמרה לו שב אמר לה איני יושב עד שתגביהו את המטה הגביהה את המטה ומצאו שם תינוק מת מכאן אמרו חכמים אסור לישב על מטת ארמית

ואל תעברו אחורי בית הכנסת בשעה שהצבור מתפללין מסייע ליה לרבי יהושע בן לוי דאמר ר' יהושע בן לוי *אסור לו לאדם שיעבור אחורי בית

הכנסת בשעה שהצבור מתפללין אמר אביי ולא אמרן אלא דליכא פתחא אחרינא אבל איכא פתחא אחרינא לית לן בה ולא אמרן אלא דליכא בי בנישתא

אחרינא אבל איכא בי בנישתא אחרינא לית לן בה ולא אמרן אלא דלא דרי טונא ולא רהיש ולא מנח תפילין אבל איכא חד מהנך לית לן בה: תניא אמר

ר"ע בשלשה דברים אוהב אני את המדיים כשחותכין את הבשר אין חותכין אלא על גבי השולחן כשנושקין אין נושקין אלא על גב היד וכשיועצין אין יועצין

אלא בשדה אמר רב אדא בר אבהה מאי קראה *וישליח יעקב ויקרא לרחל וללאה השדה אל צאנו: תניא אמר רבן גמליאל בשלשה דברים אוהב אני את

הפרסיים הן צנועין באכילתן וצנועין בבית הכסא וצנועין בדבר אחר: *אני צויתי למקודשי תני רב יוסף אלו הפרסיים המקודשין ומוזמנין לגיהנם: רבן

גמליאל אומר וכו': אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כר"ג *תניא ר"ש בן יוחי אומר *פעמים שאדם קורא ק"ש שתי פעמים בלילה אחת קודם שיעלה

עמוד השחר ואחת לאחר שיעלה עמוד השחר ויוציא בהן ידי חובתו אחת של יום ואחת של לילה • הא גופא קשיא אמרת פעמים שאדם קורא קרית שמע

שתי פעמים בלילה אלמא לאחר שיעלה עמוד השחר ליליא הוא והדר תני יוצא בהן ידי חובתו אחת של יום ואחת של לילה אלמא ימא הוא לא לעולם ליליא

יוחי אומר *פעמים שאדם קורא ק"ש שתי פעמים בלילה אחת קודם שיעלה עמוד השחר ואחת לאחר שיעלה עמוד השחר ויוציא בהן ידי חובתו אחת של יום ואחת של לילה אלמא ליליא הוא

אלמא קודם הנגף החמה ימא הוא והדר תני יוצא בהן ידי חובתו אחת של יום ואחת של לילה אלמא ליליא הוא

אלמא קודם הנגף החמה ימא הוא והדר תני יוצא בהן ידי חובתו אחת של יום ואחת של לילה אלמא ליליא הוא

אלמא קודם הנגף החמה ימא הוא והדר תני יוצא בהן ידי חובתו אחת של יום ואחת של לילה אלמא ליליא הוא

אלמא קודם הנגף החמה ימא הוא והדר תני יוצא בהן ידי חובתו אחת של יום ואחת של לילה אלמא ליליא הוא

אלמא קודם הנגף החמה ימא הוא והדר תני יוצא בהן ידי חובתו אחת של יום ואחת של לילה אלמא ליליא הוא

אלמא קודם הנגף החמה ימא הוא והדר תני יוצא בהן ידי חובתו אחת של יום ואחת של לילה אלמא ליליא הוא

[בקדושין דף טז. במתרגם ספק כלומר]

פ"א דיתן ועפרה שסוף מקו

פסחים דף ס"ח: יומא דף ס"א: ר"ש דף ע.

[פסדרין טז.] מולין פ"ב דף כז.

כ"ב פ"ק דף יד: מנחות טז.

פסחים קכ:

[פ"א דרש"י וברש"ב המעשה בענין אחר וי"ע גס כפ"י רש"י דהכא]

לקמן דף סא ח ע"ב

כחשים נא יעשים יג

תוספתא פ"א

הנהגות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה ח"י לוי וכו' פ"א נבא כ"ל ומתא ומדי

ממק: (כ) תוס' ד"ה יעלים וכו' במדרש י"ג דברים:

